

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Pml.nr.451/2024

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS - kolegji i përbërë nga gjyqtarët: Afrim Shala, kryetar, Mejreme Memaj dhe Agim Maliqi, anëtarë të kolegjit, me bashkëpunëtorin profesional Bujar Balaj, si procesmbajtës, në çështjen penale ndaj të dënuarit Sh. P., nga V., për shkak të veprës penale vrasje bë tentativë, parashikuar me nenin 30 par.1 të Ligjit Penal të Kosovës (LPK) lidhur me nenin 19 të Ligjit Penal të Jugosllavisë (LPJ), duke vendosur sipas kërkesës se të dënuarit për mbrojtje të ligjshmërisë, të paraqitur kundër aktgjykimit të formës së prerë të Gjykatës Themelore në Mitrovicë - Departamenti për Krime të Rënda, P.nr.83/2005 datë 7 dhjetor 2023, në seancën e kolegjit të mbajtur me 26 gusht 2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si e pabazuar kërkesa e të dënuarit Sh. P. për mbrojtje të ligjshmërisë, e paraqitur kundër aktgjykimit të formës së prerë të Gjykatës Themelore në Mitrovicë, P.nr.83/2005 datë 7 dhjetor 2023.

A r s y e t i m

Me aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Mitrovicë - Departamenti për Krime të Rënda, P.nr.83/2005 datë 7 dhjetor 2023, i pandehuri Sh. P. për veprën penale vrasje në tentativë, nga neni 30 par.1 i LPK-së lidhur me nenin 19 të LPJ-së, është gjykuar me dënim me burgim në kohëzgjatje prej një (1) viti, i cili dënim do të ekzekutohet në afat prej pesëmbëdhjetë (15) ditëve, nga dita kur ky aktgjykim të bëhet i formës së prerë. Në dënimin e shqiptuar me burgim do t'i llogaritet edhe koha e kaluar në paraburgim prej 12.08.2003 deri me 4.11.2003. Konform nenit 362 par.1 nënpar.1.1 të KPP ndaj të dënuarit është refuzuar akuza për shkak të veprës penale zotërimi, kontrollimi, posedimi apo përdorimi i armës, nga neni 8.2. lidhur me nenin 8.6. të Rregullores së UNMIK-ut Nr.2001/7.

Aktgjykimi i lartcekur në procedurën ankimore është vërtetuar nga Gjykata e Apelit e Kosovës - Departamenti për Krime të Rënda, me aktgjykimin PAKR.nr.165/2024 datë 12.04.2024.

Kundër këtyre aktgjykimeve, kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë ka paraqitur i dënuari Sh. P., për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkeljes së ligjit

penal, me propozimin që Gjykata Supreme e Kosovës t'i anulojë aktgjykimet e kundërshtuara, ashtu që çështja të kthehet në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë .

Kryeprokurori i Shtetit, me parashtresën me shkrim KMLP.II.nr.256/2024 datë 24.07.2024, ka propozuar që kërkesa të refuzohet si të pabazuar.

Gjykata Supreme e Kosovës pasi i shqyrtoi shkresat e lëndës në kuptim të nenit 435, paragrafi 1 lidhur me nenin 436, paragrafi 1 të KPP-së, si dhe pasi i vlerësoi pretendimet në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, gjeti se:

- kërkesa nuk është e bazuar.

Në kërkesë i dënuari thekson se gjykata e shkallës së parë dhe ajo e shkallës së dytë e kanë shkelur nenin 242 par.2 të KPP, sepse nuk kanë qenë të plotësuar kushtet ligjore për pranimin e fajësisë. I dënuari citon dispozitën e nenit 242 të KPP duke pretenduar se nuk ka qenë i plotësuar asnjëri nga kushtet ligjore për pranimin e fajësisë. Ngase, në rend të parë akuza ka pas shkelje të qarta ligjore dhe gabime faktike, sepse dispozitivi ka qenë i paqartë, kundërtë në cilat manifestohen edhe në dispozitiv të aktgjyimit të shkallës së parë. Në dispozitiv thuhet se ka vepruar njëjtë si M., por M. ka tentuar ta privoj nga jeta atë dhe e ka plagosur. Kurse, nga mënyra si janë përshkruar veprimet inkriminuese del se ka vepruar në mbrojtje të nevojshme. Një gjë e tillë është vërtetuar edhe nga Gjykata e Apelit kur e kishte anuluar aktgjykimin e shkallës së parë. Pastaj, pranimin e fajësisë e ka bërë duke aluduar në pranimin e veprimeve të ndërmarra, por jo edhe të përgjegjësisë penale dhe nuk e ka ditur që pranimi i veprimeve nuk është i njëjtë me pranimin e përgjegjësisë penale- veprës penale. Po ashtu, pranimin e fajësisë e ka bërë duke pasur bindje krejtësisht të gabuar lidhur me natyrën e pranimi të fajësisë, ngase ka menduar se duke pasur parasysh se kanë qenë të sulmuar nga i bashkëpandehuri M. A. nuk mund të dënohet me burgim. Në kërkesë po ashtu pretendohet se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë është përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, nga neni 384, paragrafi 2, nën-paragrafi 2.7. lidhur me nenin 364, paragrafi 1, nën-paragrafi 1.1. të KPP-së, pasi që dispozitivi i aktgjyimit është kundërtë në, i paqartë dhe i mangët, si dhe në të nuk janë përshkruar të gjitha rrethanat që e përbëjnë figurën e veprës penale, të cilat do të mund të mund të rezultojnë edhe me shkelje të ligjit penal, pasi që në këtë rast, është dashur që të zbatohet instituti i mbrojtjes së nevojshme, nga neni 12 i KPRK-së, të cilat shkelje nuk janë evituar as nga gjykata e shkallës së dytë

Sipas vlerësimit të kësaj Gjykate pretendimet e lartcekura nuk janë të bazuara, për faktin se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë dhe ai i shkallës së dytë nuk janë të përfshira me ndonjë shkelje të esenciale të dispozitave të procedurës penale, dhe as me shkelje të ligjit penal në dëm të dënuarit Sh. P..

Në dispozitivin e aktgjyimit të gjykatës së shkallës së parë në mënyrë të qartë dhe të kuptueshme është paraqitur vepra penale për të cilën është shpallur fajtor i dënuari, së bashku me të gjitha faktet dhe rrethanat e nevojshme që e përbëjnë figurën e veprës penale të vrasjes në tentativë, si dhe rrethanat nga të cilat varet zbatimi i dispozitave përkatëse të ligjit penal, ashtu siç parashihet në nenin 369 par.4 lidhur me nenin 364 par.1 nënpar.1.1. të KPP-së.

Nga dispozitivi i aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë shihet se veprimet kryerëse për të cilat është shpallur fajtor i dënuari janë të përshkruara në pikën II dhe fakti se në lidhje me “datën, vendin, mënyrën dhe arsyet” e kryerjes së veprës penale, gjykata në fjalë, ju ka referuar pikës I. të dispozitivit, në asnjë mënyrë nuk rezulton me ndonjë paqartësi apo kundërthënie, duke e pasur parasysh se në këtë rast, të përfshirë kanë qenë edhe të dënuarit M. A. dhe R. P., të cilët janë shpallur fajtor për vepra penale që ndërlidhen më këtë rast. Andaj, sikurse në këtë rast, ashtu edhe në rastet tjera nga praktika gjyqësore, referimi në pika tjera të dispozitivit të aktgjykimit, në situata të caktuara, është një metodë e zakonshme dhe adekuate e përshkrimit të veprimeve kryerëse, me qëllim që të shmangies së përsëritjes së fjalëve të njëjta, kështu që kjo mënyrë e përshkrimit të veprimeve kryerëse në asnjë mënyrë nuk ka shkaktuar ndonjë kundërthënie apo paqartësi.

Në fakt nga dispozitivi i aktgjykimit dhe shkresat e lëndës del i dënuari Sh. P., më datën 12.08.2003, rreth orës 11:50, në rrugën “...”, në V., për shkak të një konflikti të mëparshëm ndërmjet familjes A. dhe asaj P., rreth kontestit të kalimit të rrugës e cila i kishte ndarë dy familjet, kur para dy viteve, anëtarët e familjes A. vendosin rrjetën metalike në derën e shtëpisë së familjes P. që kjo familje të mos ketë dalje në këtë rrugë, e në ditën e lartcekur, anëtarët e familjes P. e largojnë këtë rrjet, kurse më pas familja A. prapë tenton që ta vendos rrjetën në derën e cekur, ndërsa i dënuari Sh., me qëllim të privimit nga jeta të të dënuarit M., me armën automatike të tipit “...”, shtie shumë herë në drejtim të tij, por nga këto shtëna i dëmtuari M. A. nuk goditet.

Këtë gjendje të fakteve e ka pranuar edhe i dënuari, kurse sa i përket pranimin të fajësisë kjo gjykatë vlerëson se janë respektuar dispozitat përkatëse ligjore që i referohen pranimin të fajësisë në kuptim të neneve 241 - 242 të KPP-së, si në kuptim të përmbushjes së kushteve ligjore për miratimin e pranimin të fajësisë, ashtu edhe në kuptim të respektimit të procedurës, si para, ashtu edhe pas marrjes së aktvendimit për miratimin e pranimin të fajësisë, andaj edhe pretendimet në kërkesë nuk qëndrojnë. Në fakt nga shkresat e lëndës del se i dënuari Sh. P. , pas leximit të aktakuzës nga ana e prokurorit të shtetit, e kishte pranuar fajësinë për kryerjen e veprës penale për të cilën ishte akuzuar, përkatësisht veprës penale vrasje në tentativë duke shtuar se e kupton natyrën dhe pasojat e pranimin të fajësisë, se pranimin e fajësisë e kishte bërë në mënyrë vullnetare, pa presion, në konsultim të mjaftuar me mbrojtësin e tij dhe pas sqarimeve të mjaftuara nga ana e gjykatës për pasojat dhe benefitet e pranimin të fajësisë. Rezulton se gjykata paraprakisht e kishte pyetur të dënuarin për disa çështje të rëndësishme që i referohen institutit të pranimin të fajësisë, e kishte udhëzuar dhe njoftuar për të drejtat që i takojnë sipas dispozitave ligjore, si dhe e kishte njoftuar për pasojat dhe natyrën e pranimin të fajësisë, se nëse e pranon fajësinë, atëherë nuk do të mbahet shqyrtimi gjyqësor, se ka të drejtë që të ankohet vetëm sa i përket lartësisë së dënimit, por jo edhe faktit se a është apo jo fajtor dhe se pranimi i fajësisë është rrethanë lehtësuese me rastin e matjes së dënimit, e që nga këto që u theksuan më lart rezulton se janë përmbushur kushtet ligjore për miratimin e pranimin të fajësisë nga neni 242, paragrafi 2, nën-paragrafët 2.1. dhe 2.2. të KPP-së dhe është respektuar procedura përkatëse ligjore për një gjë të tillë, prandaj për këtë gjykatë pretendimet e të dënuarit nuk rezultojnë të jenë të bazuara.

Në rastin konkret sipas vlerësimit të kësaj gjykate janë përmbushur të gjitha kushtet ligjore për miratimin e pranimit fajësisë, se pari, për shkak të faktit se pranimi i fajësisë, siç ka konstatuar edhe gjykata e shkallës së parë në aktgjykimin e saj, gjen mbështetje në provat në bazë të cilave është ngritë akuza dhe në provat tjera të cilat janë administruar gjatë shqyrtimeve gjyqësore, e të cilat janë të specifikuara në faqen 8-të të këtij aktgjykimi, kurse kjo gjykatë vlerëson se aktakuza e ndryshuar, pas kthimit të rastit në rigjykim, nuk përmban ndonjë të ashtuquajtur “shkelje të qartë ligjore ose gabime faktike”.

Për arsyet e lartcekura kjo gjykatë vlerëson se në këtë rast nuk është shkelur as ligji penal në dëm të të dënuarit siç pretendohet në kërkesë pasi që veprimet e tij të përshkruara në dispozitiv të aktgjykimin të gjykatës së shkallës së parë i cili është vërtetuar nga shkalla e dytë përbëjnë të gjitha tiparet e figurës së veprës penale për të cilën ishte shpallur fajtor, ndërsa, duke pasur parasysh mënyrës se si është zhvilluar ngjarja ditën kritike dhe veprimet e ndërmarra nga ana e të dënuarit, nuk mund të bëhet fjalë as për institutin e mbrojtjes së nevojshme.

Për arsyet e cekura më lart, Gjykata Supreme e Kosovës ka ardhur në përfundim se kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë nuk është e bazuar, kurse në pajtim me dispozitën e nenit 437 të KPP-së, vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS - PRISHTINË
Pml.nr.451/2024, datë 26.08.2024

Procesmbajtësi,
Bujar Balaj

Kryetari i kolegjit,
Afrim Shala